

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: judecătoria Buiucani, mun.Chișinău (jud.N.Simciuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.Sv.Caituz, A.Nogai, A.Doga)
Dosarul nr. 2ra-1716/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

04 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Soloviov Anatolii împotriva deciziei din 06 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău adoptate în cauza civilă la cererea lui Soloviov Anatolii împotriva lui Trinca Mirella privind repararea prejudiciului material și moral

a c o n s t a t a t:

La data de 08.02.2013, Soloviov Anatolii a depus în instanța de judecată cerere împotriva lui Trinca Mirella privind repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 27.06.2011, reclamantul a depus la Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun.Chișinău o cerere privind legalizarea terenului din str.București 91/2, mun.Chișinău. Oformarea documentelor a fost pusă în sarcina funcționarului Direcției - Trinca Mirella. Deși este hotărârea din data de 10.03.2006 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău prin care Direcția Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului mun.Chișinău a fost obligată să efectueze legalizarea casei de locuit, acest lucru nu a fost făcut. Dat fiind neoformarea actelor, indică reclamantul că, este în imposibilitate de a se conecta la rețeaua de gaze naturale și de a-și perfecta viza de domiciliu în imobilul dat, motiv din care a fost lipsit de ajutorul social și poate fi lipsit de pensie. A solicitat reclamantul încasarea de la pîrîtă a prejudiciului material și moral cauzat prin neîndeplinirea obligațiilor de serviciu în sumă de 12000 lei.

Prin hotărârea din data de 08.10.2013 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, cererea lui Soloviov Anatolii a fost respinsă.

Prin decizia din data de 06.02.2014 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Soloviov Anatolii a fost respins și menținută hotărârea din data de 08.10.2013 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău.

La data de 17.03.2014, Soloviov Anatolii a depus recurs împotriva deciziei din data de 06.02.2014 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a indicat că, planul lotului de teren ar fi fost transmis lui Trinca M. la data de 06.09.2011, ceea ce nu corespunde realității. Instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, Trinca M. a prezentat planul lotului peste un an de la data depunerii cererii de către recurent. Prin aceasta, indică recurentul că, au fost încălcate prevederile Legii nr.87 din data de 21.04.2011 și anume dreptul la executarea hotărârii în termen rezonabil.

A mai indicat recurentul că, instanțele inferioare nu au luat în considerație faptul că, titlul executoriu a dispărut din materialele dosarului aflat la Trinca M. și martor al dispariției titlului executoriu a fost arhitectorul Blaj R., care a semnat actul la data de 08.06.2012.

De asemenea a indicat recurentul că, instanța de apel a stabilit că, proiectul-plan nu a fost confirmat, dar instanța de judecată nu a luat în calcul că, hotărârea judecătorească din data de 10.03.2006 urma să fie executată fără coordonarea cu Consiliul municipal .

Mai indică recurentul că, instanța de apel a indicat că, prevederile art.320,329,324,332,352 Cod de procedură civilă nu sunt aplicabile în speță, dar instanța de apel nu a luat în considerație faptul că, era vorba de prevederile Codului de procedură penală și nu Codului de procedură civilă.

A mai indicat recurentul că, instanța de apel nu a luat în considerație obligativitatea executării unei hotărâri judecătorești și că, neexecutarea hotărârii judecătorești a cauzat un prejudiciu material și moral intimatului și că, nici o lege nu îndreptățește inacțiunile intimatei.

La data de 21.05.2014, intimata a depus referință la cererea de recurs și a indicat că, în activitatea sa profesională nu au fost înregistrate careva încălcări și afirmațiile recurentului cum că, prin acțiunile sale i-a fost cauzat careva prejudiciu moral și material este neîntemeiat.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Soloviov Anatoli nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Soloviov Anatolii împotriva deciziei din 06 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Novac

Judecători

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală